

Доцент Львівської філії ДНУЗТ Тетяна ШАРГУН:

“Володіння іноземною мовою – ознака сучасного залізничника”

Перша неділя жовтня є професійним святом для доцента Львівської філії Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту ім. академіка В.Лазаряна (ДНУЗТ) Тетяни Олексіївни Шаргун. Цьогоріч воно поєднується із поважною датою в її особистому календарі: виповнюється 25 років з того дня, як випускниця П'ятигорського інституту іноземних мов Тетяна Шаргун почала працювати в школі. А це варто згадати існу річницю у її професійному житті: 10 років роботи у Львівській філії ДНУЗТ, де Тетяна Олексіївна у 2006 році стала кандидатом педагогічних наук, а у 2011-му їй присвоїли звання доцента.

– З дитинства я любила іноземні мови – німецьку та англійську, – каже Тетяна Шаргун. – А от коли вступала, то про педагогіку не думала, просто подобалось працювати з іноземними мовами. Я закінчила інститут іноземних мов – англійська і німецька. А оскільки це був педагогічний інститут, то пішла працювати вчителем у середню школу. Вже через рік стала заступником директора з виховної роботи. Застала радянський період заорганізованості навчально-виховного процесу, але потім стало очевидно, що виховна робота необхідна й новітній школі, треба дбати про засади культури та моралі в учнівському середовищі. В цьому я неодноразово переконувалась, працюючи згодом заступником декана з виховної роботи. Коли почала працювати над дисертацією, перейшла на викладацьку роботу, щоб мати більше часу для науки.

– Тетяно Олексіївно, вивчати іноземні мови для власних потреб – одна справа, а навчати іноземних мов – зовсім інша. Чи вимагало це додаткових зусиль?

– Дійсно, можна чудово знати мову, але не бути викладачем чи вчителем за покликанням і не мати можливості донести знання до дітей. Тому великий плюс полягав у тому, що я навчалася саме у педагогічному вузі. Ми вивчали педагогіку, і, звичайно, це мені дуже допомогло в подальшій роботі. І без педагогіки, я думаю, дехто із викладачів, які чудово знайомі із залізничною справою, та, не маючи власне педагогічної освіти, відчувують певні труднощі у викладацькій роботі.

– Проте Львівська філія ДНУЗТ – це насамперед технічний вуз. Чи не позначається

ця обставина на процесі вивчення гуманітарних дисциплін, зокрема іноземних мов?

– Звичайно, позначається. Адже наш курс мав назву “Іноземна мова професійного спілкування”. Тож і програму за можливості я адаптувала таким чином, щоб вивчення іноземної мови мало професійну спрямованість. Із цим питанням значною мірою пов'язана тема моєї дисертації (“Формування професійної компетенції майбутніх фахівців залізничного транспорту в процесі професійної підготовки”). Тобто на прикладі іноземних мов можна показати позитивний вплив знань на професійну компетентність. Знайомитись з новинками допомагають міжнародні фахові журнали та уміння спілкуватися на певному професійному рівні. І, звичайно, залишається актуальним ділове спілкування, в т.ч. через новітні засоби зв'язку. Сучасний інженер повинен вміти написати ділового листа іноземною мовою, знати його структуру, адже це – рівень фахівця. Власне це насамперед і передбачає програма курсу.

– Чи не виникають труднощі, скажімо чисто людського характеру, тобто діти, які приходять навчатися в технічний вуз, можуть не мати схильності до вивчення іноземних мов?

– Інколи є такі труднощі, наші студенти мають не гуманітарне, а технічне спрямування, але проблеми ці я не назвала б серйозними. Окрім хисту, є ще чітке розуміння доцільності і майбутньої користі від володіння іноземною мовою, тому відсутність схильності компенсується усвідомленням необхідності вивчення іноземних мов.

Інша проблема – низький рівень шкільної підготовки окремих студентів. Доводиться спочатку давати їм основи знань з іноземної мови, а вже потім переходити до залізничної термінології. Але приємно, коли бачу, як за два роки студенти професійно зростають на моїх очах. І я їм задоволенням навчаю їх німецької та англійської. Як результат, згодом студенти можуть професійно готувати доповіді, читати статті в іноземній періодиці, перекладати їх. Вміють спілкуватися на певному професійному рівні.

– Перспектива проведення в Україні чемпіонату Європи з футболу 2012 року гостро поставила питання володіння іноземними мовами. Чи похвально інтерес у студентів до вивчення іноземних мов, чи з'явилося розуміння, що ці знання у май-

бутньому будуть просто необхідними?

– Життя постійно доводить, що володіння іноземними мовами є серйозним чинником особистого та професійного успіху. У зв'язку з підготовкою до Євро-2012 у студентів дійсно помітно підвищився інтерес до вивчення англійської мови. Чимало з хлопців та дівчат самотужки розшукали інформацію як стати волонтером на Євро-2012, багато з них виявили бажання взяти участь у волонтерському русі, який запроваджує Укрзалізниця. Молодь розуміє, що безпосереднє мовне середовище є найкращим вчителем. Прикро, але факт, нині нам дуже бракує навчальних годин для мовної практики.

Тому додаткова підготовка студентам потрібна. Ми працюємо за своєю навчальною програмою і, звичайно, повністю відійти від неї не можемо. Переконана, що після того, як буде відібрано волонтерів для роботи у швидкісних поїздах та на об'єктах залізниці під час проведення чемпіонату, для них варто організувати спеціалізовані курси з іноземної мови.

– День учителя для вас – теж є професійним святом. Чи святкуєте Ви це свято в родині?

– В родині я – перший учитель, тож свято це для мене суто професійне. Прикро, що День учителя якось не завжди пов'язують із викладачами вищої школи. Ми – викладачі – продовжуємо роботу, яку розпочали вчителі середніх шкіл. Ця праця – не легша за вчительську. Навчання у виші – новий етап у житті молоді людини, але за суттю це таке ж навчання, як і у школі, щоправда рівень особистої відповідальності у студента має бути вищим, ніж в учня. У цьому студентам допомагають куратори груп, які надають особливу увагу питанням дисципліни та успішності. Одержанню якісних знань сприяє добра матеріально-технічна база навчального закладу. З цього приводу, користуючись нагодою, хочу від усього колективу філії і студентів подякувати керівництву Львівської залізниці та дорпрофсожу за допомогу ремонтами та обладнанням, організацію оздоровлення і відпочинку наших працівників та студентів.

– Окрім викладацької роботи Ви ще й голова профкому працівників філії.

– Цього року мене переобрали головою профкому на другий термін. Сприймаю цей факт, як позитивну оцінку моєї роботи. Стараємось надавати матеріальну допомогу насамперед нашим технічним працівникам, у яких невелика зарплата. Організуємо цікаві екскурсії. От за-

раз плануємо поїздки на екскурсію в Кам'янець-Подільський. Такі поїздки запам'ятовуються надовго і згуртовують колектив.

– Професія вчителя і викладача нині втратила свій колишній престиж. Не шкодуєте, що свого часу зробили такий вибір?

– Скажу відверто, розчарування ніколи не було. Дійсно, професія викладача нині не така престижна, як раніше. Це відчувається у багатьох аспектах, у тому числі і в зарплаті. Свого часу я працювала в приватній структурі, де були більші можливості та вища оплата праці, але я переконана, що саме тепер знайшла себе у нинішній своїй якості: мені найцікавіше працювати зі студентами. Багато що залежить від самої людини, від того, як вона ставиться до своєї роботи. Я вважаю себе щасливою, бо ввечері з хорошим настроєм поспішаю додому, а зранку – на роботу. Отримую задоволення від своєї роботи і іншої не бажаю, хоча періодично отримую різні пропозиції.

Для викладача важливо не стояти на місці, рухатися вперед, вдосконалюючи і знання, й досвід. Тож нині працюю над англо-українсько-російським словником залізничних термінів. Кілька років тому я вже видала його малий аналог (приблизно на 2 тис. термінів) і приємно, що багато фахівців періодично звертаються до мене із запитанням: де його можна придбати? Нове видання виходить дуже об'ємним, тому хочу зробити проміжний варіант, а вже згодом – видати великий словник. Такий словник є актуальним для залізничників і для моїх студентів, адже з'явилося багато нових сучасних термінів, чимало літератури виходить російською мовою. І виникають проблеми з перекладом.

У динамічному життєвому ритмі Тетяна Шаргун залишається місце на захоплення. Тетяна Олексіївна любить подорожувати і займається шейпінгом, що допомагає їй, як кажуть, завжди бути у формі і в хорошому настрої.

Орися ТЕСЛЮК
Фото Андрія ВЕЗДЕНКА

“Щиро дякую лікарям за турботу про здоров'я”

Укардіоневрологічному відділенні клінічної лікарні Львівської залізниці, що в Брюховичах, зцілюють не тільки ліки.

У серпні цього року я вдруге потрапив на лікування в Брюховичі.

Пацієнти насолоджуються тут чарівною природою, адже лікарня розташована в мальовничому куточку між двома невеликими горами, густо вкритими змішаним лісом. Радую душу краса природи, заспокійлива тиша та чисте повітря, настояне на пахощах трав та лісу, яке вдихаєш на повні груди. Недалеко витікає гірське джерело.

Дехто із пацієнтів заварює собі чай на джерельній, нехлорованій воді.

Але найважливіше, що тут людину зцілює не тільки природа та ліки: Брюховицьке відділення клінічної лікарні Львівської залізниці знайоме добром та увагою до хворих, вмінням знайти індивідуальний підхід. Мета колективу – не лише надати ліки, а досягти відчутного покращення здоров'я. Лікар під час обходу щоденно ретельно вислуховує, розпитує про всі найменші нюанси самопочуття, робить не-

обхідне коригування ліків. Відчувається професіоналізм лікарів та всього персоналу. А ще кожне хворе серце відчуває тепло щирих душ, привітні посмішки персоналу піднімають настрій і з'являється впевненість в одужанні.

Для пацієнтів Брюховицького відділення дуже важливо, що тут немає черг до процедурних кабінетів, як це буває в деяких лікувальних закладах. Усі необхідні процедури виконують в палатах.

За потреби додаткової діагностики чи консультації інших фахівців до послуг хворих автомобіль “швидкої допомоги”, який періодично курсує до Львова у клінічну лікарню Львівської залізниці і у зворотньому напрямку.

Таку чітку технологію роботи відпрацьовували з перших днів створення закладу досвідчений лікар, організатор і вихователь, перша завідувачка відділення Ірина Львівна Добриніна та її наступниця Аліна Миколаївна Хомин. Поряд із ними працюють досвідчені лікарі Євгенія Юрїївна Сухоребра та Людмила Іванівна Потайчук. Пацієнти дякують лікарям за їхню працю і турботу. Щирі подяки говорять

і черговим медсестрам: Світлані Лесько, Марії Адамович, Ользі Коваль, Надії Кровко, Ліліані Салук, Лесі Трусь, Оксані Чепеляк, Ользі Масяк, вправним процедурним медсестрам Орисі Марко та Ірині Яримішин, старшій медсестрі Дарії Бовтач.

Старанні молодші медичні сестри дбають про належний санітарно-гігієнічний стан лікарні. Дуже смачну їжу готують кухарі Оксана Качур і Володимир Федоровський.

На жаль, трапляються хворі, які незадоволені харчуванням. У них очевидно є бажання отримувати меню, схоже до ресторанного. Науковці довели, що перевантажене, незбалансоване харчування може стати причиною захворювань. Великий лікар Сходу – Авіценна стверджував, що для здоров'я корисним є регулярне розвантаження від важкої їжі та періодичне голодування. Лікарі-дієтологи рекомендують вводити навіть у домашнє меню якомога більше різних круп, в т.ч. ячмінних, що добре засвоюються і мають бактерицидну дію. Їх потрібно готувати на воді з додаванням рослинної олії, саме так готують у лікарні.

Важливо більше вживати зелені, овочів, фруктів, горіхів.

У лікарні я встановив для себе своєрідний режим. На сніданок їв тільки кашу без хліба. А отриманий на сніданок хліб із маслом та шматочком сиру їв через годину-дві, згодом випивав чай.

Через тиждень із задоволенням розповів лікаріві, що зник будь-який дискомфорт у шлунку та в кишківнику. Лікар схвалив мій метод. Ось приклад того, як “погане” харчування дало чудові результати.

Хворі задоволені та вдячні, що за сприяння керівництва залізниці та клінічної лікарні у відділенні були за європейським зразком облаштовані палати на 2-3 особи.

Низький уклін вам, шановні медпрацівники кардіоневрологічного відділення клінічної лікарні Львівської залізниці. Хай Господь нагородить вас добрим здоров'ям та щасливим довголіттям!

Анатолій КРАСІНСЬКИЙ,
ветеран транспорту,
почесний залізничник